

[Tinning]

øvrigt umulige grunde – men også om besluttet at gøre noget for, at der er færre, der vælger at blive lærer. Jeg kunne ikke forstå det anderledes, end at snakken var om, at man ligesom ville skærpe valget på den måde, at der skulle være en række forskellige uddannelser tæt på, og hvis man så ville være folkeskolelærer, måtte man tage de 40–60 minutter, som det altså tager f.eks. København–Holbæk retur, hver dag, og det ved mange, der lever sammen med små børn, i sig selv er temmelig barskt at have med at gøre. Det synes jeg er en vigtig pointe. Jeg vil selvfølgelig godt have at vide, hvis jeg skulle have misforstået det, men jeg må forstå det sådan, at det er regeringens bestemte hensigt at arbejde på, at der besluttet bliver færre folkeskolelærere. Det var den ene ting.

Den anden ting var det med overflytningen af uddannelseskapa- citeten. Først skal jeg vel nok lige sige, at normalt er det ikke sådan, at en traktor har erstattet en hestevogn, det normale er snarere, at traktorer har erstattet heste, men bortset fra det synes jeg, vi savner at få noget at vide om overflytningen af uddannelseskapa- citeten: hvor er det, man vil bygge ud mere præcist end dette med, at det gør vi forskellige steder, hvor der kan stå en stol til, osv.?

Og så til allersidst. Det er rigtigt, at vens- trefløjens teoretikere, som jeg også studerer, muligvis lidt grundigere end undervisnings- ministeren, tit taler om kapitalisme og kon- centration, ligesom vi taler om kapitalisme og centralisation, men jeg er endnu ikke nogen steder stødt på et ordentligt argument for, at det er den offentlige sektor, der er hovedproblemet.

Jeg er enig i, at man inden for den offent- lige sektor kunne gøre meget for at modvirke den koncentration, som i øvrigt ligger i kapi- talismen, men det er jo ikke sådan, at det er den offentlige sektor, der samler sig, og så bagefter samler de private virksomheder sig.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er rigtigt, som ministeren siger, at vens- trefløjens ønsker at modvirke koncentrationen, og det skal jeg da også indrømme at vi gør i socialistisk folkeparti. Det er jeg selv meget optaget af, men spørgsmålet er, om dette forslag yderligere modvirker koncentrationen. Jeg mangler stadig væk en kommentar

til det svar, vi fik i undervisningsudvalget på spørgsmålet om de studerendes geografi- ske mobilitet. Svaret var, at de lærerstuderen- des geografiske mobilitet er temmelig ringe, og det vil sige, at man ikke løser problemet med den manglende koncentration ved at slagte lærerseminarier i de store byer. Jeg håber, de mindre seminarier bliver reddet, men såfremt man fortsætter den kampagne, som store dele af offentligheden og størstedelen af partierne her i folketinget fører mod læreruddannelsen, er det muligt, at det på længere sigt bliver vanskeligt at opretholde de mindre seminarier. Stadig væk skal dog alle seminarier have mulighed for at tage det antal studerende ind, som de tidligere har haft.

Det er da rigtigt, at der kan komme færre studerende end det antal stamhold, man havde sidste år, men så må man oprette færre hold på det enkelte seminarium; det er helt klart, og det ligger også i vores forslag. Er der ikke studerende nok på et seminarium, må man da oprette færre hold, men det, vi siger, er: lad os vente med at træffe den beslutning, til vi ved, om der bliver så mange færre studerende.

Jeg tiltror ikke ministeren så store profeti- ske evner, at han her den 9. november kan stå og sige, at der næste år bliver en voldsom nedgang i antallet af lærerstuderende på de danske lærerseminarier, og derfor siger vi endnu en gang indtrængende: udsæt dog denne beslutning!

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det svar, hr. Holger K. Nielsen efterlyste vedrørende mobiliteten, gav SFs ordfører, fru Marianne Bentsen-Pedersen, jo, idet hun ud- trykkelig gjorde opmærksom på, at der ud over de primære ansøgere også er nogle sek- kundære; dvs. nogle, som i anden omgang vælger et seminarium og måske gør det, fordi de er blevet afvist på det første seminarium, de søgte.

Der var dog en nuance mellem de to ord- førere. Jeg tror nok, at hr. Holger K. Nielsen skulle rådføre sig med fru Marianne Bent- sen-Pedersen, som nu er kommet hjem, og som vil kunne fortælle ham mange ting; måske havde hun også kunnet fortælle ham, at han skulle lade være at fremsætte det forslag, han er kommet med.